

РЕШЕНИЕ

№ 10119

гр. София, 13.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 166 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател:

при участието на секретаря ..

като разгледа докладваното от Гражданско дело № 20221110145797 по описа за 2022 година

Предявен е от ищеца „.....” ЕАД срещу ответника ... иск с правна квалификация **чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД** за заплащане на сумата от **127,20 лева**, представляваща регресно вземане по щета № ..., ведно със законна лихва от 25.08.2022 г. до окончателното изплащане на вземането.

Ищецът „.....” ЕАД твърди, че на 19.03.2021 г., в гр. София, на бул. „Самоковски шосе“ в района на № 116-122 в срока на застрахователното покритие по договор за имуществена застраховка „Каско“, обективизирана в застрахователна полица № .../27.01.2021 г. е настъпило събитие- ПТП, в причинна връзка с което са причинени щети на застрахованото МПС с рег. № ... – увредени предна дясна гума и джанта. Поддържа се, че автомобилът преминал през небезопасна и необозначена дупка на пътното платно, в резултат на което му били нанесени щети на стойност 112,20 лева, като за определяне размера им са били извършени ликвидационни разноси от 15 лева. Поддържа, че на 19.11.2021 г. изплатил застрахователно обезщетение в размер на 48,22 лева, след направено прихващане с дължими вноски за премия. Сочи, че в негова полза е възникнало регресно вземане срещу прекия причинител на вредата за заплатеното обезщетение. Твърди, че причина за ПТП е попадането на автомобила в несигнализирана и небезопасна дупка на пътното платно, поради което сочи за виновен за настъпването на щетите ответника, чието задължение било да стопанисва, поддържа и ремонтира общинските пътища. Поддържа, че ответникът бил поканен да заплати дължимото обезщетение, което не било сторено и към настоящия момент. Моли съда да уважи предявения иск, претендира

присъждане на разноски.

В подадения в срока по чл. 131 ГПК отговор ответникът ... оспорва предявената искова молба като нередовна, а по същество оспорва иска по основание и размер. Оспорва причина за процесното ПТП да е станало наличието на дупка на пътя, като навежда твърдения, че водачът на застрахования автомобил бил изцяло виновен поради неспазване правилата за движение по ЗДвП. Счита, че при евентуално основателност на иска не дължи повече от реално заплатената от ищеца претенция 48,22 лева. Прави искане за привличане на трето лице помагач – дружеството, с което Общината е сключило Договор за поддръжка на процесния участък от пътя. Моли съда да отхвърли предявените искове. Претендира присъждане на разноски.

Трето лице помагач на страната на ответника „...“ АД, не заема становище по основателността на претенцията.

Софийски районен съд, след като взе предвид становищата на страните и ангажираните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, намери за установено следното от фактическа страна:

От представената Застрахователна полица № .../27.01.2021 г., се установява, че ищецът е застраховател по застраховка „Каско+“ на МПС с рег. № ... със срок на застраховката от 00:00 часа на 29.01.2021 г. до 23:59 часа на 28.01.2022 г.

Представено е уведомление за щета от 22.03.2021 г., в което е посочено, че на 19.03.2021 г. в 17:40 часа в гр. София при движение от Панчарево към Горубляне по бул. Самоковско шосе № 116-122 застрахованият собственик на автомобила Й. П. А. е реализирал ПТП при попадане на застрахования автомобил в дупка, при което са причинени вреди на предна дясна гума и джантата на автомобила.

За описаното събитие е заведена при ищеца застраховател по застраховка „Каско“ на МПС щета № От представените Опис на претенция, възлагателно писмо, фактури, приемо-предавателни протоколи, експертизи по претенция, доклади по щета и платежни нареждания се установява, че застрахователят е определил обезщетение в размер на сумата от 112,20 лева за обезщетяване на констатираните увреждания по процесната щета като реално е заплатил на собственика на автомобила сумата 48,22 лева, а за горницата до пълния размер е приспаднал от дължими вноски за застрахователна премия сума в размер на 63,98 лева.

По делото е приетото заключение на вещо лице инж. Й. Д. Й. по допусната САТЕ, което не е оспорено от страните и съдът кредитира като обективно, безпристрастно и компетентно дадено, от което се установява, че всички увреждания по МПС с рег. № ..., отразени в опис на застрахователя се намират в пряка и причинно-следствена връзка с механизма на процесното събитие, като необходимата стойност за възстановяване на щетите по лекия автомобил е в размер на 201,52 лева към датата на ПТП.

В тази насока са и показанията на разпитания свидетел Й. П. А.. Същият сочи, че при настъпване на процесното ПТП шофирал автомобила бул.

„Самоковски шосе“ в района на № 116-122 след автобус на градския транспорт с не повече от 30 км/ч, когато попаднал в голяма дупка. Свидетелят описва дупката като дълбока около 40-50 см и широка около 15 см, с остри ръбове и отрича същата да е била обезопасена.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възраженията на ответника, намира от правна страна следното:

Съгласно чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноси, направени за неговото определяне, срещу възложителя за възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 ЗЗД. Предпоставките за предвидената суброгация са: наличие на действително застрахователно правоотношение между увредения и ищеца по договор за имуществено застраховане, в изпълнение на който застрахователят да е изплатил на застрахования застрахователното обезщетение във връзка с настъпването на покрит застрахователен риск и за увредения да е възникнало деликтно вземане срещу възложителя на причинителя на вредата.

Настоящият съдебен състав, при съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, счита, че ищецът е доказал всички спорни обстоятелства по делото, а именно механизма на ПТП, както и вредите и размера на същите, до който размер има право на регрес спрямо ответника.

От представената по делото Застрахователна полица се установява наличие на валидно възникнало застрахователно правоотношение между увредения и ищеца по договор за имуществено застраховане „Каско+“.

За събитието не е съставен протокол за ПТП, като ОУ на застрахователя не поставят такова изискване за този вид произшествие. Въпреки липсата на протокол, които да констатира събитието, съдът приема настъпването на събитието за доказано въз основа на събраните свидетелски показания, а именно свидетелските показания на водача Й. П. А., които съдът изцяло кредитира като обективни, последователни, вътрешно непротиворечиви и кореспондиращи си с останалия събран по делото доказателствен материал. Причинната връзка между механизма, описан в уведомлението за събитието и възпроизведен от свидетеля и щетите се потвърждава от експертното заключение. Ето защо е налице пълно припокриване на фактите, установени от писмените доказателства и от събраните гласни доказателствени средства.

След подробен анализ, изслушаното вещо лице е дало категорично становище, че от техническа гледна точка, механизмът на ПТП е свързан именно с преминаване на МПС през дупка на пътното платно. В проведеното в открито съдебно заседание изслушване вещото лице е заявило, че уврежданията настъпват и при преминаване през препятствието със скорост между 40-50 км/ч. Според вещото лице наличните щети по автомобила се намират в пряка причинно-следствена връзка с механизма. Ето защо е налице пълно припокриване на фактите, установени от писмените доказателства и изготвената експертиза. С оглед гореизложеното съдът намира наличието и

механизма на ПТП за безспорно установени по делото.

Относно причинно-следствената връзка между процесното ПТП и претендираните вреди, съдът кредитира изцяло изготвеното експертно заключение по допуснатата САТЕ, като пълно, ясно и компетентно изготвено и съответстващо на останалия доказателствен материал по делото. Според заключението на вещото лице при анализ на механизма на произшествието и съпоставка на щетите от заявлението и описа на застрахователя от техническа гледна точка следва извод, че щетите по МПС с рег. № ... са вследствие реализираното ПТП на 19.03.2021 г. Експертът сочи, че стойността на щетата, определена по средни пазарни цени към датата на ПТП съгласно описа на застрахователя е 201,52 лева. Както беше отбелязано по-горе експертното заключение изцяло кореспондира със заявлението за щета, поради което няма основание съдът да не даде вяра на експертното заключение. При определяне стойността на вредите по средни пазарни цени е взета предвид възрастта на автомобила към датата на ПТП. Към тази сума трябва да се прибави и обичаните разходи за определянето на обезщетението в посочения от вещото лице размер от 15,00 лева.

На следващо място по делото е безспорно обстоятелството, че улицата, на която е реализираното произшествието, представлява част от уличната мрежа на населеното място съгласно чл. 77 ЗУТ – публична общинска собственост по смисъла на чл. 3, ал. 2 ЗОС, поради което следва да се приеме, че задължен да осъществява дейностите по поддържането и ремонта на улицата е именно ответникът Според пар. 6, т. 37 от ДР на ЗДвП, "Препятствие на пътя" е нарушаване целостта на пътното покритие, както и предмети, вещества или други подобни, които се намират на пътя и създават опасност за движението. В случая, установената дупка представлява препятствие по смисъла на посочената разпоредба, която е създавала опасност за движението. Според чл. 52 от ППЗДвП, пътен знак Г11 ("Преминаване отдясно или отляво на знака") се поставя пред препятствие на пътя, когато водачите могат да заобиколят препятствието отдясно или отляво, за да продължат движението си, какъвто в случая не се установи да е имало, а в тежест на ответника е да установи това обстоятелство с оглед доказаното съществуване на процесната дупка на собствения на ответника път. Общината като юридическо лице осъществява дейностите по чрез своите служители или други лица, на които е възложил изпълнението. В случая именно бездействието на последните във връзка с поддържане на пътя, вкл. във връзка с възлагане извършването на ремонтни дейности и сигнализиране на пътя до завършването им, е довело и до неизпълнение на задължението по чл. 167 ал. 1 ЗДвП. Наличието на дупка /неравност/ на пътното платно, явяваща се причина за ПТП, е резултат от бездействие на длъжностни лица, на които Общината е възложила изпълнението на очертаните по-горе задължение, поради което Общината отговаря спрямо увреденото лице на основание чл. 49 ЗЗД.

Релевираното от ответника възражение за изключителна вина на водача на автомобила е неоснователно. Принос по смисъла на има винаги, когато с поведението си пострадалият е създал предпоставки за осъществяване на

деликта и за възникване на вредите или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди /или необходимо е действията или бездействията на пострадалия да са в пряка причинна връзка с настъпилия вредоносен резултат, т.е. последният да е тяхно следствие/. В конкретния случай в хода на съдебното дирене по делото не се събраха каквито и да било данни и доказателства, от които може да се изведе заключение за съпричастност на водача на увреденото МПС към възникването на вредите и техния обем нито пък за неговата изключителна вина. На следващо място по довода на ответника, че водачът на автомобила не е съобразил поведението си на пътя с условията на пътното платно, съдът намира, че именно ответникът е следвало да релевира доказателствени искания, за да установи сочените от него обстоятелства, като в настоящия случай по делото няма данни за такова поведение на водача. Даже напротив – видно от показанията на разпитания св. Й. А., същия е шофирал в колона от автомобили след автобус от градския транспорт и се е движим със скорост около 30 км/ч.

Доколкото се установиха фактите, че процесното ПТП е причинено в следствие на небезопасна и необозначена дупка, намираща се на улица от уличната мрежа в населеното място гр. София, от което ПТП са настъпили процесните вреди, които са били обезщетени от застрахователя ищец, то на основание 410 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД и чл. 45 ЗЗД застрахователят встъпва в правата застрахования срещу ... за вредата до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото отстраняване. В настоящата хипотеза доколкото стойността на нанесените вреди по средни пазарни цени към датата на ПТП надхвърля размера на платеното от ищеца обезщетение, предявеният иск се явява доказан в пълния му размер съобразно диспозитивното начало. Не може да бъде споделено наведеното от ответника възражение за дължимост на единствено реално платената от застрахователя сума от 48,22 лева. Действително сумата 63,98 лева не е платена на застрахованото лице, но застрахователят съгласно ликвидационен акт от 22.03.2021 г. е направил прихващане с дължимите по застраховката „Каско“ застрахователни премии.

С оглед изхода на спора и изрично направеното искане в тази насока, право на разноски възниква за ищеца. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК в тежест на ответника следва да се присъдят сторените от ищеца разноски от 50,00 лева – държавна такса, 400,00 лева – депозит за експертиза, 50,00 лева – депозит за свидетел и 168,00 лева – реално заплатено адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран, настоящият състав на Софийският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА ..., БУЛСТАТ с адрес гр. ” № 33 ДА ЗАПЛАТИ на, ЕИК ..., с адрес гр. .. на основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД сумата от 127,20 лева, представляваща регресно вземане по

щета № ..., ведно със законна лихва от 25.08.2022 г. до окончателното изплащане на вземането и на основание **чл. 78, ал. 1 ГПК** сумата **668,00 лева** – разноси в исковото производство пред СРС.

ПРИСЪДЕНИТЕ СУМИ могат да бъдат заплатени на ищеца по следната банкова сметка:

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на трето лице помагач на страната на ответника „...” АД, ЕИК, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. „.....” № 3-5.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____